

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: F. Florindo Gijón i Z. Kupčová, pełnomocnicy), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. van Rijn i G. Berscheid, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie T-138/03 *É.A. i in. przeciwko Radzie i Komisji*, w którym Sąd odrzucił w części jako niedopuszczalną i oddalił w pozostałym zakresie jako bezzasadną skargę stron wnoszących odwołanie o odszkodowanie na podstawie art. 235 WE i 288 akapit drugi WE zmierzającą do uzyskania zadośćuczynienia za szkody doznane rzekomo wskutek zakażenia i następującej po nim śmierci członków rodzin wnoszących odwołanie, u których wystąpiła nowa odmiana choroby Creutzfeldta-Jakoba, pozostająca w związku z pojawianiem się i rozprzestrzenianiem w Europie gąbczastej encefalopatii bydła za co odpowiedzialność miałyby ponosić Rada i Komisja — Przesłanki powstania odpowiedzialności pozaumownej Wspólnoty.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *É.R., O. O., J. R., A. R., B. P. R., T. D., J. D., D. D., V. D., D. E., É. E., C. R., H. R., M. S. R., I. R., B. R., M. R. i C. S. zostają obciążeni kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 129 z 9.6.2007.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Beroep te Brussel (Belgia) w dniu 24 września 2007 r. — Królestwo Belgii przeciwko KBC-Bank NV

(Sprawa C-439/07)

(2007/C 315/44)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Beroep te Brussel (Belgia).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Królestwo Belgii.

Strona pozwana: KBC-Bank NV.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (¹), w szczególności jej art. 4 ust. 1 tirit pierwsze należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszcza ona, by państwo członkowskie zwalniało z opodatkowania wypłacony zysk, który spółka z tego państwa członkowskiego uzyskała od spółki zależnej z innego państwa członkowskiego inaczej aniżeli w wyniku likwidacji spółki zależnej, w ten sposób, iż najpierw wlicza wypłacony zysk w pełnej wysokości do podstawy wymiaru podatku, by następnie odliczyć go od podstawy wymiaru podatku w 95 %, odliczenie to ogranicza jednak do zysku uzyskanego w okresie podatkowym, w którym nastąpiła wypłata zysku (po odliczeniu pewnych, ustawowo określonych kwot) (art. 205 § 2 WIB w związku z art. 77 KB/WIB), ponieważ takie ograniczenie odliczenia wypłaconego zysku skutkuje tym, że spółka dominująca zostaje opodatkowana z tytułu tej wypłaty zysku w późniejszym okresie podatkowym, jeśli nie uzyska żadnego zysku albo uzyska niewystarczający zysk podlegający opodatkowaniu w okresie podatkowym, w którym otrzymała wypłaty zysku, a co najmniej tym, że straty poniesione w okresie podatkowym są pokrywane wypłatami zysku, które na podstawie art. 4 ust. 1 tirit pierwsze w związku z art. 4 ust. 2 tej dyrektywy muszą pozostać zwolnione od opodatkowania w wysokości 95 % i z tego powodu tym, że straty te, w wysokości uzyskanych przez spółkę dominującą wypłat zysku, nie mogą zostać przeniesione na późniejszy okres podatkowy?
- 2) Jeżeli dyrektywę 90/435/EWG należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie prawa belgijskiego jest niezgodne z art. 4 ust. 1 tirit pierwszej dyrektywy w odniesieniu do wypłat zysku, które belgijska spółka dominująca otrzymała od spółki zależnej mającej siedzibę w UE, to czy ten przepis dyrektywy stoi na przeszkodzie również stosowaniu przepisu prawa belgijskiego do wypłat zysku otrzymywanych przez belgijską spółkę dominującą od belgijskiej spółki zależnej, gdy, tak jak w niniejszym przypadku, dokonując transpozycji dyrektywy do prawa belgijskiego ustawodawca belgijski postanowił traktować czysto krajowe stany faktyczne w taki sam sposób jak stany faktyczne regulowane przez dyrektywę i z tego względu dopasował prawo belgijskie do dyrektywy również dla czysto krajowych stanów faktycznych?
- 3) Jeżeli dyrektywę 90/435/EWG należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie prawa belgijskiego jest niezgodne z art. 4 ust. 1 tirit pierwszej dyrektywy w odniesieniu do wypłat zysku, które belgijska spółka dominująca otrzymała od spółki zależnej mającej siedzibę w UE, i jeżeli rozstrzygnięciem wyroku Trybunału z dnia 17 lipca 1997 r. w sprawie C-281/95 *Leur-Bloem* zostaną objęte również wypłaty zysku przez spółkę zależną mającą siedzibę w Belgii, to czy w takim przypadku niezgodne z art. 56 ust. 1 WE jest stosowanie w Belgii spornego uregulowania nadal, w niezmienionej treści, do wypłat dywidend przez spółkę zależną mającą siedzibę w państwie trzecim, jako że w takim wypadku dywidendy te są traktowane mniej korzystnie aniżeli dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w kraju lub w UE?

4) Czy art. 43 WE stoi na przeszkodzie uregulowaniu ustawowemu państwa członkowskiego, zgodnie z którym na potrzeby określenia wymiaru podatku od osób fizycznych zwolnienie z opodatkowania wypłat zysku, które w okresie podatkowym spółka otrzymała od położonej w innym państwie członkowskim spółki zależnej, jest ograniczone w opodatkowującym państwie członkowskim do wysokości zysku osiągniętego w tym okresie podatkowym [OR 12], w którym nastąpiła wypłata zysku (po odliczeniu pewnych, ustawowo określonych kwot), podczas gdy całkowite zwolnienie z opodatkowania wypłat zysku byłoby możliwe, gdyby spółka ta założyła stały zakład w innym państwie członkowskim?

(¹) Dz.U. L 225, str. 6.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Republiky Slovenskej w dniu 9 października 2007 r. — Karol Mihal przeciwko Daňový úrad Košice V

(Sprawa C-456/07)

(2007/C 315/45)

Język postępowania: słowacki

Sąd krajowy

Najvyšší súd Republiky Slovenskej.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Karol Mihal.

Strona pozwana: Daňový úrad Košice V.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 5 akapit pierwszy szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (zwanej dalej „szóstą dyrektywą”) można interpretować w ten sposób, że dotyczy on wyłącznie podmiotów prawa publicznego będących osobami prawnymi, a nie dotyczy podmiotów prawa publicznego będących osobami fizycznymi, to znaczy w ten sposób, że podmioty prawa publicznego będące osobami prawnymi nie są uważane za podatników w związku z działalnością, którą podejmują i transakcjami, które zawierają jako organy władzy publicznej, lecz za podatników są uważane podmioty prawa publicznego będące osobami fizycznymi?
- 2) Czy w zakresie w jakim przepis prawa wewnętrznego ogranicza krąg osób, które nie są uważane za podatników (nie podlegają podatkowi od wartości dodanej) w świetle art. 4

ust. 5 akapit pierwszy szóstej dyrektywy, postanowienia art. 4 ust. 5 akapit pierwszy szóstej dyrektywy można uznać za podlegające bezpośredniemu stosowaniu?

- 3) Czy działalność osoby fizycznej, taka jak działalność komornika sądowego w rozpatrywanej sprawie, wykonującego czynności z zakresu władzy publicznej i kwalifikowanego w wewnętrznym porządku prawnym jako funkcjonariusz publiczny, można uznać za działalność podmiotu prawa publicznego, to jest nie uznawać go za podatnika w związku z działalnością, którą podejmuje i transakcjami, które zawiera jako organ władzy publicznej w rozumieniu art. 4 ust. 5 akapit 1 szóstej dyrektywy?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 11 października 2007 r. — Sandra Puffer przeciwko Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

(Sprawa C-460/07)

(2007/C 315/46)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sandra Puffer

Strona pozwana: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy szósta dyrektywa 77/388/EWG Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (¹) (zwana dalej „szóstą dyrektywą”), w szczególności jej art. 17, narusza prawa podstawowe określone w prawie wspólnotowym (prawnospółnotową zasadę równego traktowania), ponieważ skutkuje ona tym, że podatnicy mogą nabyć własność budynków mieszkalnych wykorzystywanych na ich prywatne potrzeby mieszkaniowe (konsumpcję) o 5 % taniej niż inni obywatele Unii Europejskiej, przy czym całkowita kwota tej ulgi rośnie bez ograniczeń, proporcjonalnie do wysokości kosztów nabycia oraz budowy budynku mieszkalnego? Czy naruszenie takie ma miejsce również wówczas, gdy podatnicy mogą nabyć własność budynku mieszkalnego przeznaczonego na ich prywatne potrzeby mieszkaniowe, który wykorzystują oni co najmniej w niewielkim zakresie na potrzeby ich przedsiębiorstwa, o 5 % taniej niż inni podatnicy, którzy nie wykorzystują ich budynków mieszkalnych w co najmniej niewielkim zakresie na potrzeby ich przedsiębiorstwa?